

ærede Indenrigsminister paa andre Omraader og paa mere nærliggende. Rolding har for ikke saa længe siden faaet en ny Banegaard. Da tænkte man ikke paa at lappe paa det Gamle og at sætte en Ende paa hist og en Ende paa her. Men det gjør man nu, da Talen er om Veile, hvor Trafiken er ligesaa stor som i Rolding, om ikke større, og hvor der er Udsigt til, at den i den nærmeste Fremtid vil blive forøget, hvis den Bane, som Rigsdagen vedtog i Fjor, og som senere har faaet Hs. Maj. Kongens Stadfæstelse — jeg mener Banen fra Veile gennem Øreskalden til Give — hvis denne bliver til Virkelighed, vil Trafiken voxe betydeligt. Jeg tror derfor, at denne vidtdebrøve Økonomi med at lappe og sætte smaa Endes til, den Økonomi, som den hvide Minister her har lagt for Dagen, burde have været gjemt til en anden Leilighed, og der burde være givet Veile en ny Banegaard, som den trænger til. Jeg skal henstille til den hvide ærede Indenrigsminister, da jeg ikke af Motiverne kan se, at den ærede Minister har havt Die for, at Trafiken vil voxe ved det nye Baneanlæg, som i det kommende Aar kan ventes, at tage dette Forflag endnu en Gang under Overveielse. Jeg veed nok, at den ærede Indenrigsminister aldrig har set med velvillige Øine paa Veile-Give Banen, og det undrer mig derfor ikke, at han ved denne Leilighed rent har glemt den, ikke har ønsket at huse derpaa. Men jeg har da følt det som en Forpligtelse at minde om, at denne Bane staar ganske vist endnu kun paa Papiret, men den har dog ikke ringe Udsigt til at blive til Virkelighed, saa at det vilde være heldigt, at man ved denne Leilighed tog Hensyn dertil.

Forsgaard: Jeg skjønner ikke rettere, end at det er Skik her i disse Dage, at Enhver, der har Noget særligt paa Sinde for den Kred, han repræsenterer, kommer med det ved denne Leilighed, selv om der hverken paa den foreliggende Finantslov eller i den foreliggende Situation er synderlig Rimelighed for, at man faar Noget ud deraf. Da jeg nu paa den Kredes Vegne, som har sendt mig herind, har Et og Andet paa Sinde af samme Art, som andre Medlemmer have forebragt, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Der blev i Gaar af ærede Medlemmer sagt gode Ting angaaende Fiskeriets Fremme og angaaende Nødvendigheden af ved Havneanlæg og paa anden Maade at støtte denne Virksomhed. Det blev særlig fremhævet for Besklysternes Vedkommende, men jeg tror, det er et Spørgsmaal, som gjælder hele vor Kyststrækning, og jeg skal

for den Balgkredses Vedkommende, som jeg kommer fra, sige, at der har man lignende Forhold, som her ere omtalte for Sjællands Vestkysts Vedkommende. Udfor en ret betydelig Kyststrækning er der et fiskerigt Farvand; men man kan ikke komme dertil, det staar ikke i Befolkningens Magt at anstafte faadanne Baade og Fartøier, som behøves for at komme derud, og selv om man havde dem, kunde man ikke faae disse Fartøier anbragte noget andet Sted end paa Kysten, hvor man uvisdommelig maa fløbe sine smaa Baade op. Det er de Vilkaar, hvorunder Fiskerne maa arbejde. Jeg vil med Hensyn til dette Spørgsmaal sige, at naar Finantsudvalget, eller hvilken Myndighed ellers der kommer til at overveie dette Spørgsmaal, skal til at undersøge Baadehavnssagen, eller hvad der paa anden Maade kunde støtte Fiskerisagen, vil jeg haabe, at de Herrer ville lade deres vidtskuende Blik dvæle et Øieblik ved Kysten af Østherred. Der er ogsaa en anden Vanskelighed der, og det er Transportforholdene. Jeg vil ikke sige, at jeg just nærer misundelige Følelser overfor de Herrer, der have beklaget sig over Trafikplanerne. Et æret Medlem her i Nærheden har beklaget sig over, at man et Sted fik sin Morgenpost for sent, andre ærede Medlemmer have havt forskjellige andre Klager at fremføre over den Plan, der er lagt for Trafiken. Jeg misunder ikke de ærede Medlemmer, der kunne faae deres Post en eller en halv Time før, men jeg vil sige, at de skulle vide, hvilke Trafikforhold man har der, hvor jeg er fra. Der er der Strækninger paa 6—8 Mil, inden man kommer til den nærmeste Station, og jeg vil sige, at efter at Stagen nu har faaet sin Bane, er der næppe nogen Del af Landet, der ligger saa isoleret fra den almindelige Trafik som netop Østherred. Man maa der ligesom i ældre Tider rulle i 6 til 8 Timer afsted i Dagvogn for at komme gennem Landet, og saa er man endda ingenlunde naaet til den hderste Ende. Jeg vil, uagtet det ikke ligger for i selve Finantslovsforlaget, dog i Overensstemmelse med den Skik, som jeg hører, at adskillige ærede Medlemmer have, nemlig at lette deres Hjerte angaaende særlige Interesser, ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at naar man overhovedet klager over Mangler ved Trafikforholdene, er der meget alvorlige Klager at fremføre fra denne Del af Landet, der i en lang Aarrække jo har bidraget gennem Statskassen til at skaffe Landet Fernbaner. Denne Egn staar den Dag i Dag paa et Standpunkt, hvad Trafikforholdene angaar, som for 30 til 40 Aar tilbage i Tiden. Særlig ogjaa med Hensyn til det Erhverv, som